

- Galileo - ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

Autorska Szkoła Podstawowa
GALILEO

ul. Fabryczna 13, 53-609 Wrocław
szkola@galileo.edu.pl, www.galileo.edu.pl, tel. 690 660 828
nr konta: Santander 61 1090 1522 0000 0001 4336 9326
NIP 8943145383, REGON 384265034

WARTOŚCI.....	3
UCZENIE SIĘ.....	3
KADRA	4
ŻYCIE SZKOŁY	4
ABSOLWENCI	4
ZAŁOŻYCIELKA	4

WARTOŚCI

Wiemy, że w sprzyjającym środowisku skrzydła właściwie rosną same, wystarczy ich nie podcinać. Rolą szkoły jest więc według nas stworzenie optymalnych warunków swobodnego rozwoju młodemu człowiekowi, z poszanowaniem jego decyzji i wyborów. Inspiracją dla nas są m.in. Summerhill, wolne szkoły całego świata, szkolnictwo fińskie, obserwacje i filozofia Jaspersa Juula oraz Janusza Korczaka. Tworzymy szkołę, która pozwala na samodzielność, eksplorowanie, wspiera naturalną otwartość i ciekawość świata, kreatywność, indywidualizm, empatię, życzliwość i wiele innych ważnych i naturalnie obecnych u młodych ludzi cech. Ogromnie ważne są dla nas partnerstwo, odpowiedzialność i wzajemny szacunek, niezależnie od wieku i roli nam przypisanej.

W opozycji do odtwórczej roli ucznia, rywalizacji i uczenia się teorii, stawiamy samodzielność, współpracę, twórczość i praktykę. Dzieci są współodpowiedzialne za swoją szkołę; mają swoje obowiązki, sprzątają po sobie. Biorąc udział w życiu społeczności szkolnej, uczą się kompetencji społecznych, jak np.: odpowiedzialności, współpracy, polegania na sobie nawzajem; potrafią też poprosić o pomoc, kiedy jej potrzebują. Sport, kultura i sztuka, muzyka, nowinki technologiczne - to również szalenie dla nas istotne, a często powszechnie pomijane elementy edukacji mające wpływ na kształtowanie się młodego człowieka.

Najważniejsza w tym wszystkim jest jednak autentyczność, komunikacja i relacja - to podstawa, na której budujemy tę szkołę. Relacje w zespole, między dorosłymi a dziećmi, zespołu z rodzicami, relacje mistrz-uczeń; więzi zbudowanych na wzajemnym zaufaniu i szacunku nie da się przecenić. Przykładem takiej relacji jest **tutoring**, w tym tutoring rówieśniczy. Dzieci same wybierają sobie opiekuna - przewodnika po szkole oraz świecie; to ich człowiek pierwszego kontaktu, towarzyszący im na drodze rozwoju. Czasem mistrz, często uczeń, zawsze wsparcie i przyjaciel, będący również w stałym kontakcie z rodzicami swojego podopiecznego.

Słuchamy się nawzajem i wspieramy. Gdy pojawia się konflikt, staramy się go rozwiązać, a nie szukać winnych. Rozmawiamy ze sobą - nie ma dla nas tematów tabu, choć pozostawiamy sobie prawo decydowania o poziomie szczegółowości dyskusji. Szanujemy granice, zarówno własne jak i innych. Jesteśmy otwarci na świat i to, co ma do zaoferowania, zachowując jednak zdrowy rozsądek i umiejętność krytycznego myślenia - niezwykle w dzisiejszych czasach cenną, pozwalającą między innymi odróżnić fakty od opinii czy naukę od pseudonauki.

W szkole, tak jak w domu, żyjemy i pracujemy w grupie mieszanej wiekowo. To naturalne - w ten sposób ludzie od wieków korzystają ze swoich zasobów, uzupełniają się, przekazują sobie wiedzę, praktykują umiejętności, uczą się współpracy. Dlaczego w szkole miałyby być inaczej? Tutaj również uczymy się od siebie nawzajem - każdy ma coś do zaoferowania innym, każdy też może od innych coś otrzymać. Nie ma dwóch takich samych ośmiolatków - różnią się poziomem emocjonalnym, rozwojem fizycznym, możliwościami intelektualnymi, potrzebami i bagażem doświadczeń. Jeden będzie potrzebował ćwiczyć pisanie, inny w tym czasie miałby ochotę dołączyć do starszej grupy studiującej wypłukę sowy - u nas oboje mają taką możliwość.

Dzieci mają realny wpływ na życie codzienne szkoły - jest ono omawiane podczas zebrań szkolnej społeczności, na których każdy ma głos. Mają również prawo do czasu wolnego i zabawy - są one niesłychanie ważnymi elementami procesu uczenia się i kształtowania licznych kompetencji, w tym kluczowych kompetencji społecznych.

Rodzice są również częścią Galileo, kluczowe jest więc, aby wartości rodzin oraz szkoły były spójne - współpraca tutora z rodzicami to nasza codzienność i baza, na której dziecko może bezpiecznie i z pełnym wsparciem obu stron budować swoją tożsamość.

UCZENIE SIĘ

Nauka jest podstawą rozwoju ludzkości, a uczenie się jest stanem, w którym nieustannie się znajdujemy. Dzieci uczą się badając i eksperymentując, używając metody prób i błędów, przez zabawę, przyglądanie się innym i ich naśladowanie, komunikację werbalną i niewerbalną, czytanie, zadawanie pytań i kwestionowanie zasad, oraz czynny udział w życiu i organizacji szkoły. Bardzo chętnie dzielą się z innymi zdobytą wiedzą i wymieniają się odkrytymi przez siebie tajemnicami nauki. Dzieciństwo upływa im na intensywnym rozwoju, odkrywaniu coraz to nowszych zainteresowań, próbowaniu, popełnianiu błędów i wyciąganiu z nich wniosków. Na tym właśnie polega uczenie się. Czerpiąc z codziennych sytuacji, napotkanych problemów i zachowań, uczymy się brać odpowiedzialność za swoje słowa, decyzje, wybory i działania. W ten sposób wiele uczymy się o sobie i o innych, w sposób naturalny nabierając umiejętności interakcji z otoczeniem.

W Galileo najchętniej pracujemy projektami lub zgłębiaamy zagadnienia według zasad eduScrum albo planu Daltońskiego, rezygnując tym samym z silnie scentralizowanych zajęć, skupionych głównie na nauczycielu, w zamian oferując dzieciom daleko idącą autonomię, poczucie sprawczości i celu. Projekty zazwyczaj kończą się konferencją, podczas której dzieci prezentują w dowolnej formie wybrany przez siebie temat. Lubimy zapraszać na te konferencje rodziców.

Uczymy się równie często w szkole jak i poza nią; cenimy możliwość empirycznego przyswajania wiedzy oraz nabywania umiejętności różnego rodzaju przez ćwiczenie ich w ich środowisku naturalnym – przykładowo zawód fotografa poznajemy przez spotkania i zajęcia z fotografem, w studiu czy plenerze. Zależy nam na tym, aby dzieci uczestniczyły w życiu kulturalnym społeczności lokalnej czy miasta; często też wychodzimy, wyjeżdżamy, zapraszamy gości.

Dzieci w Galileo mają też niezwykle okazję korzystania z możliwości, jakie daje stała obecność w zespole osoby anglojęzycznej – obcując na co dzień z językiem, osławiają się z nim i w sposób naturalny podejmują próby komunikacji. I robią niesamowite postępy.

KADRA

Do zadań **tutorów** oraz **nauczycieli** należy przybliżanie dzieciom świata i możliwości, jakie świat nam daje. Są oni uważnymi obserwatorami swoich podopiecznych, zwracając szczególną uwagę na ich potrzeby, emocje, zachowania. Tutor jest opiekunem dziecka, jego przewodnikiem po szkole i wsparciem w rozwoju, od planowania do ewaluacji. To osoba, którą dziecko wybiera samo i ma do niej duże zaufanie. To też pierwszy i domyślny kontakt rodzica ze szkołą we wszystkich kwestiach dotyczących dziecka.

Nauczyciel nie jest u nas słownikiem, bazą danych, encyklopedią ani jedynym słusznym źródłem wiedzy – jest towarzyszem, opiekunem i przewodnikiem, pomagającym dzieciom iść przez świat, pozostając przy tym otwartym na ich pomysły i sugestie. Jest osobą kompetentną, pasjonatem swojej dziedziny nauki (a bywa że i kilku), potrafiącym tą pasją zarażać – ale przede wszystkim jest człowiekiem.

ŻYCIE SZKOŁY

Spółeczność szkolna to wszyscy uczniowie i pracownicy szkoły. Spotykamy się raz w tygodniu na Zgromadzeniu, na którym poruszane są wszystkie tematy dotyczące działania szkoły. Każdy ma prawo głosu, można również poprosić kogoś o reprezentację – czy to osobę dorosłą, czy kolegę lub koleżankę. Spółeczność może powołać grupy odpowiedzialne za określone obszary funkcjonowania szkoły, komisje do zadań specjalnych czy inne jednostki, pod warunkiem zgodności ze statutem i nienaruszania prawa.

Podczas Zgromadzenia omawiane są także zasady obowiązujące w szkole. W przypadku konfliktu każdy ma prawo przedstawić swoje stanowisko i zostać wysłuchany. Wychodzimy z założenia, że konflikty zdarzają się zawsze, a dzieciństwo to dobry czas na to, aby nabyć umiejętność radzenia sobie z nimi w sposób bezpieczny i w bezpiecznym środowisku. To samo dotyczy trudnych sytuacji, z którymi każdy z nas prędzej czy później musi się zmierzyć.

ABSOLWENCI

Chcielibyśmy, aby Galileo opuszczali ludzie otwarci, myślący krytycznie, świadomi swojej wartości, szanujący siebie, drugiego człowieka, planetę, dbający o własne i cudze granice, znający swoje mocne strony i ograniczenia. Życzymy im, aby byli samodzielni i niezależni; aby potrafili planować swoją pracę i naukę oraz wyznaczać sobie cele (nie tylko edukacyjne); aby nie bali się popełniania błędów, tylko uczyli się na nich; aby potrafili i chcieli dyskutować z ludźmi z różnych środowisk czy grup wiekowych; aby wiedzieli, że porażka prowadzi do rozwoju. Jeżeli do tego wszystkiego będą szczęśliwi, to lepiej już być nie może.

ZAŁOŻYCIELKA

Autorką założeń programowych szkoły jestem ja. Wierzę w powyższe założenia, w edukację opartą na autentyczności, kontakcie z drugim człowiekiem, naturze i wolnej woli. Dzieci – w tym, a nawet zwłaszcza, moje – wiele mnie nauczyły, i wciąż uczą, bo uczenie się to proces, który jest z nami przez całe życie; nie da się go w pewnym momencie zacząć, w innym skończyć. I to jest najpiękniejsze.

Katarzyna Walczak

